

Eğitimin Yaşamsal Önemi

Nevide GÖKAYDIN

Emekli Öğr. Gör.

Sanat Eğitimi biçim oluşturan düşünce etkinliğidir. Her tür eğitim düşünce ve deneye dayanmalıdır.

Paul KLEE

İnsanlığın kozmik doğa ile kucaklaştığı ve uzayın bilimsel kurgularının hayatımızın bir parçası haline geldiği bir dönemde yaşıyoruz.

Bu değişiklikleri anlamak ve dış çizgilerini cesaretle karşılayarak, uyum sağlamak için hazırlıklı olmamız gerekir.

İçinde bulunduğumuz üçüncü milenyumda, yaşamsal bir rol oynayacak tek güç **eğitim**'dir.

İnsanoğlunun, çok çeşitli sorunlar içinde olduğu bir dünyada, cehalet asla kabul edilemez. Bu nedenle, gelecek yıllar için hedefimiz, herkesin en az okur yazar olmasını sağlamaktır.

Önümüzdeki kuşaklar **ulusal sınırların** ötesine geçecek olan **ahlaksal, ekonomik** ve **çevresel** sorunlarla yüzyüze geleceklerdir.

Bu nedenle, gelecek kuşaklar, kendi yaşamlarını biçimlendiren olaylarla daha **etkin** bir düzeyde yüzyüze olacaklar ve çözüm üretmek zorunluluğunu duyacaklardır.

Okullar ve **üniversite**'ler ise, amaçları gereği, eğitimi birlikte yürütme ve sürekli yeniliklere açık olma ve öğrenme zorunluluğunu karşılama durumunda kalacaklardır.

Yeni kuşakların, yaratıcı güçlerini geliştirici biçimde yetiştirilip, yaşama

düşünce temelinde mücadeleye girmeleri sağlanacaktır.

Bu amaç sağlanamazsa, uygarlık **düzeyini** koruyarak sürdürmek olanaksızdır. **Ernest L.Boyer**'e göre: "İnsanlık çağdaş yaşamın karmaşıklığı nedeni ile, daha fazla ve doğru bilgi ve gerçek eğitim'le güçlenip mücadeleye katılma zorundadır."

Eğer eğitimciler, gençliğin **kendisinden ötesini görmesini** ve dünyanın **bağımsız ve bilimsel yapısını anlamasını** sağlayamazlarsa, her kuşak, kendi süreci içinde güç kaybedecek ve yaşama yeteneği azalacaktır.

Daha ötesi, çağımızda, eğitimin bakış açısı **küresel** olmalıdır. Gençlerin kendi kültürlerinin dışındaki **kültürlerin** varlığı hakkında bilgilendirilmeleri gereklidir.

Bugün henüz, dünya bu **küresel** tavıra tam olarak girmemiş olsa da, insanoğlu **uzaya** ayak bastığından bu yana, bizlerin sadece, küçük bir **geze-genin** gözlemcileri olduğumuz anlaşılmıştır. **Atom reaktörleri** çalışır, **bombalar** patlarken, insanlık kısırlı bir sınırla çerçevelenmiş olarak kalmamalıdır, kalamaz da.

Bu olayların yaşandığı dünyamızda, yine **eğitimin** insanlık için tek umut olacağı görünüyor. Gelecekte varlığımızı sürdürebilmeyi, onda, yani **eğitimde** görüyorum. Diyebilirim ki, **insanlık** hiçbir dönemde **eğitime** bu denli umut bağlamamıştır.

Gelecek, yıllarda, **sınıflar, atölyeler, laboratuvar**'lar süratle hepimizin **yazgısını, geleceğini** etkileyecek sorunlar üzerinde yoğunlaşacaktır. Karşılaşılabilecek en önemli sorunlar şu alanlarda yoğunlaşacaktır;

- 1- **Çevre** nitelikleri, **su** ve **gıda** kaynakları güçlendirilebilir mi?
- 2- **Sınırlı enerji kaynakları** ihtiyaçlarımızı karşılar duruma getirilebilir mi?
- 3- Bu tür sorunlarla baş edebilmek için ne tür **uluslararası ilişkiler** kurulabilir?
- 4- Ahlaki yozlaşmanın önüne geçmek için **insan yaşamı** sorgulanmalı mıdır?

Bu sorgulamalara yanıt ararken, **düşünür** ve **akademisyenler**, artık yalnız çalışamazlar, çünkü ülke sınırları içinde değil, sınırlararası tartışmalar zorunludur.

Bugün diğer ülkeler, tarihlerinde ilk kez, **Eğitim Programları** için uluslararası işbirliği yapmaktadırlar. Bütün bu gerçekler ortamında, değerli üniversitelerimizin de, yaşamsal önemi haiz olaylara, **elbirliği, güc birliği ortamında sahip çıkmaları gereklidir.**

Bu beraberlik sağlanırsa, yaratıcı ve paylaşımcı bir gerçek olan **akademisyenler topluluğu**, ülke çapında bir **birlik** oluşturacak ve **bilimsel-liği** eşit düzeyde yaygınlaştıracaklardır.

Atomun parçalanması ve bunun paralelinde sanattaki aşamalar, özgür düşünceyi, teknolojik gelişmeyi sağlamıştır. Yıllar içinde değişen toplum şartları paralelinde, toplumsal yapıya uygun olarak, **eğitim** de kendini yenilemiş ve **Bauhaus** sistemi doğmuştur.

Bauhaus'a gelinceye kadar, görüşleri ve teorileri ile Bauhaus sistemini hazırlayan Kant, Schiller, Hegel, Herbert Sepencer, John Ruskin, William Morris ve Benjamin S. Bloom ile sanat felsefesini **gözleme** ve **deneye** dayanan bir oluşuma yönlendirmişlerdir.

Buna ek olarak **estetik** ve **ahlak** arasında da kendiliğinden bir bağ oluşmuş, William Morris'in: 'iyi zevk ahlaki bir değerdir' sözü kısa zamanda her ortamda ciddi bir yer tutmuştur.

Yıllar içinde, toplumun ihtiyaçları ve değerleri değiştikçe, ikinci bir aşamaya gereksinim duyulmuş ve bunun sonucu, **1944 Revolution'u** doğmuştur. Bu düşünce akımının paralelinde biçimlenen **eğitim**'in özelliği aşağıda sıralanan şartlarla açıklanabilir:

- 1- Bilgi sınırlarını netleştiren,
- 2- Olayları değerlendiren,
- 3- Düşünceyi eyleme bağlayan yani **uygulayıcı, düşündürücü** ve **buluş Yaptıran** bir sistemdir.

Bu sistem doğa felsefesi paralelinde, bilimle iç içe aktivitesini yürütür. A.B.D.'deki Massachusettes Institute of Technology'de yayımladığı "Language of Vision" adlı eserinde, sanatçı, filozof, Kepez, **sanat ile bilimin eşdeğerliğini** açıklamıştır. Bu eser, en kısa zamanda bilim adamlarının da, kaynak kitabı olmuştur.

Sonuç olarak, çağımızın yaşam karmaşası karşısında, **daha fazla, ama gerçek bilgiye ve daha fazla beraberliğe, katılıma**, gereksinim duyulmaktadır.

Gençliğin, dünyayı bütün gerçekleri ile görmesi, onu korumayı kutsal bir görev olarak algılaması ve onun güzelliklerinden esinti alması için uğraş verelim ve eğitimin yaşadığımız ortamın gereksinimlerine yanıt veren tek güç olduğunu da hiç unutmayalım.